DE RUITERS
EN DE VIJAND VAN WARELAND

DEEL 1

SAM DOHMS

DE RUITERS EN DE VIJAND VAN WARELAND

Voor mijn moeder en vader en mijn broer.
Ik wil iedereen bedanken die mij heeft geholpen om het boek tot een mooi eindresultaat te maken.

Copyright © 2018, Sam Dohms

www.deruiterswareland.nl

Uitgever
Elmar Dohms

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt, door middel van druk, fotokopie, film, elektronische dragers of op welke andere wijze dan ook, noch opgeslagen in enig geautomatiseerd gegevensbestand, of in enige vorm verspreid worden zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN: 978-90-828380-0-8

Sam Dohms

Illustraties
Birgitt Derks

Omslagontwerp en grafische verzorging
Van de Manakker, grafische communicatie, Maastricht
Druk- en bindwerk
Wilco Printing & Binding, Amersfoort

DE RUITERS
EN DE VIJAND VAN WARELAND

SAM DOHMS

INHOUD

Landkaart 6

Register van personen en dieren 8

Hoofdstuk 1 JESS 11

Hoofdstuk 2 TOBIAS 15

Hoofdstuk 3 PEPPER 20

Hoofdstuk 4 ANTJE 26

Hoofdstuk 5 DE TOETS 31

Hoofdstuk 6 KETJAP 38

Hoofdstuk 7 TESSICA 44

Hoofdstuk 8 BRIGITTA 49

Hoofdstuk 9 TOBIAS 54

Hoofdstuk 10 DE ZONES'T 62

Hoofdstuk 11 TESSICA 75

Hoofdstuk 12 DE GENERAAL 78

Hoofdstuk 13 DE TRAININGEN 86

Hoofdstuk 14 HET GEVECHT 92

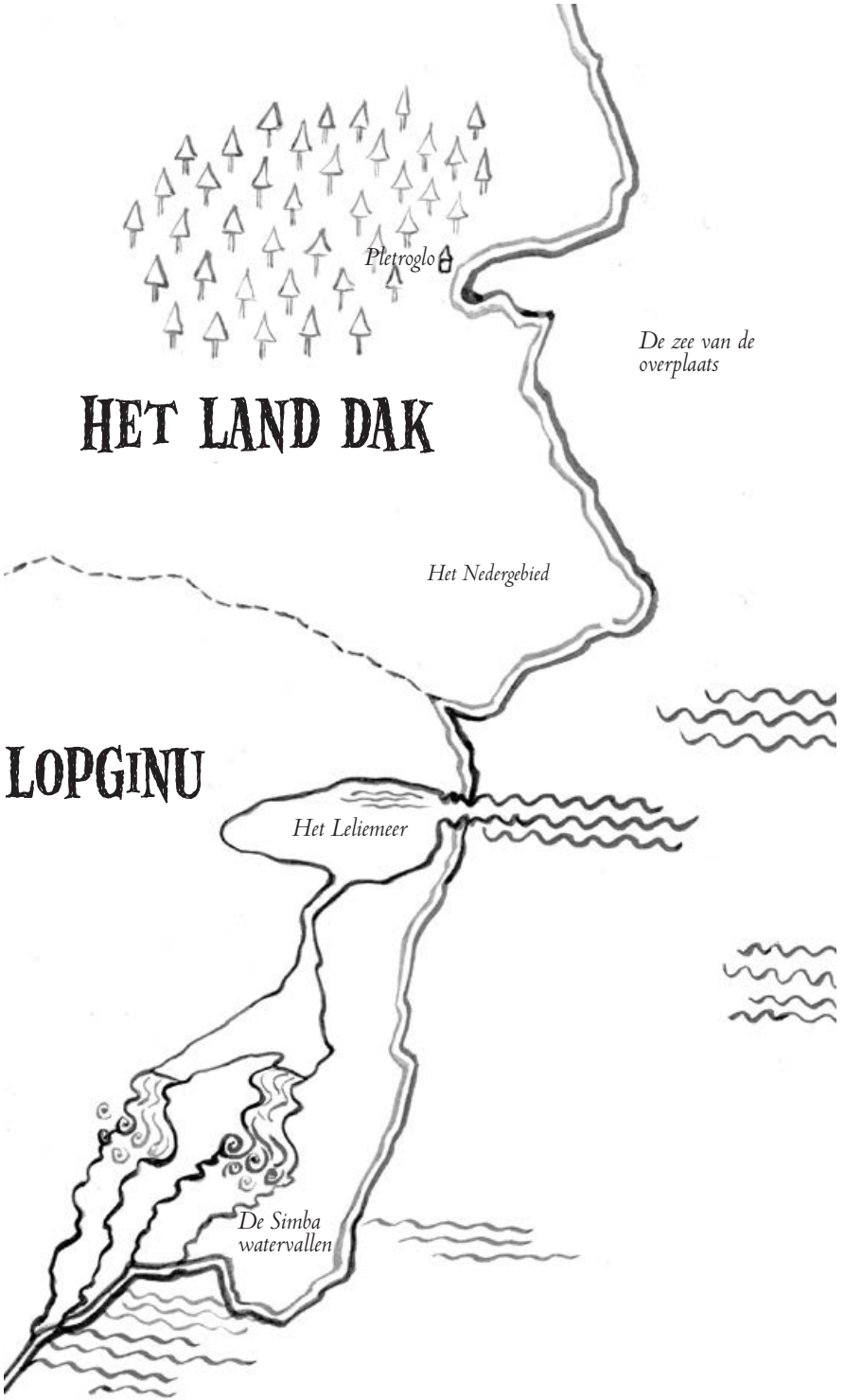
Pletroglo
De zee van de overplaats
HET LAND DAK
Het Nedergebied
LOPGINU
Het Leliemeer
De Simba watervallen

WARELAND
Het grote meer
Het Aantmeertje
Staalkun
Rytiem
De zee van de overplaats
DE STAAT VAN LOGU
LOGU
De Keltan rivier
YELGILLA
YELGILLA
Het Stom meer
Het Spartelend beekje
SPROKE
SPROKE
Het dennenbos
Antersto
De vallei van de Slag
Steengebied
BORDON
Het hoofdkantoor
De Plas van Sproke
De Kantelende bergen
BORDON

Register van personen en dieren

Koninklijke familie van Wareland en Sproke

Jessica: prinses van Wareland en Sproke, dochter van koning Mijne en koningin Sandra

Tessica: kroonprinses van Wareland en Sproke, dochter van koning Mijne en koningin Sandra

Mijne: vader van Jessica, Tessica, de vierling Tom, Tim, Timo en Teun, koning van Wareland en koning van Sproke

Sandra: moeder van Jessica, Tessica, de vierling Tom, Tim, Timo en Teun, koningin van Wareland en koningin van Sproke

Tom, Tim, Timo en Teun: vierling, zonen van koning Mijne en koningin Sandra

Meindert: 1e koning van Wareland, vader van koning Mijne, opa van Jessica

Oom David: broer van koning Mijne, gestorven

Tante Camille: vrouw van oom David, schoonzus van koning Mijne

Koninklijke familie van het land Dak

Ketjap: 3e koning en de Generaal van het land Dak

Moeder Anna: koningin van het land Dak, vrouw van Ketjap en moeder van Tobias

Tobias: zoon van Ketjap de 3e koning en de Generaal van het land Dak

Arno: Ketjap's vader, 2e koning van het land Dak, gestorven tijdens de strijd

Berend: 1e koning van het land Dak, vader van Arno, opa van Ketjap, overgrootvader van Tobias

Moeder Era: 1e koningin van het land Dak, vrouw van koning Berend, moeder van Arno, oma van Ketjap en overgrootmoeder van Tobias

Oom Beran: broer van Ketjap de 3e koning en de Generaal van het land Dak

De Ruiters

OPA: de Generaal van de Ruiters van Wareland: dienaar van vader Meindert 1e koning van Wareland

BRIGITTA: Ruiter, leiding over Sproke en het Zuiden van Sproke

SCARLETT: Ruiter, leiding over het Noorden van Sproke

JORIS: Ruiter, leiding over het Midden van Sproke

Burgers van Wareland en het land Dak

JACOB LANGSTREK: oude man die graag verhalen vertelt, woont in het dorpje Antersto in Sproke, Wareland

PETER DE VRIES: boer, woont in de bossen van Bordon in Wareland

FRANK: zoon van een smid, woonde in het dorp Pletroglo in het land Dak

ANTONIE: man, woont in het dorp Pletroglo in het land Dak

DROMENMAKER: man, woont in het land Dak

DE SMID: jonge smid woont in Bordon, Wareland

DE BAKKER: bakker woont in Pletroglo in het land Dak

Soldaten van het land Dak

KOLONEL LIVEN: kolonel van Ketjap's leger

LARRER: soldaat van Ketjap's leger

De paarden

GINGGAL: paard van Ketjap

TRUDY: merrie van Brigitta

STORM: schimmel van Jess

TILEN: paard van Jess

Fabeldieren

PEPPER: rood, pluizig klein draakje

ANTJE: een cupy. Een beestje dat kan praten en half beer, half konijn is. Woont in een hol van een bibliotheek en kan dingen groter en kleiner laten worden

TARANTULA-BIJ: combinatie van een spin en een bij. Het heeft de vorm van een bij met de kleur van een spin met giftige gifkaken

ZONES'T: een panter met leeuwenmanen met vlijmscherpe tanden, komt voornamelijk voor in Pletroglo

PLINIONS: elven, ze zijn geel van kleur en kunnen praten

HOOFDSTUK 1
JESS

'ETEN!' roept de kokkin. Het kasteel is groot, maar de schrille stem van de kokkin galmt door het kasteel van Sproke. Jessica oftewel Jess schrikt van het geroep. Je kunt het beter geschreeuw noemen, denkt Jessica bij zichzelf. 'Eten!' hoort ze alweer. 'Dan moet ik wel gaan,' mompelt Jessica. Ze loopt haar kamer uit. Het behang met bloemetjes straalt uit de kamer. Het houten tafeltje, dat ze gekregen heeft van haar tante, gebruikt ze om te oefenen met schrijven. Het hemelbed dat met witte lakens is bedekt. Het bed ligt ook hemels. De deur staat al open en Jessica rent de trap af van de toren, ze zet een stap in de hal op de tweede verdieping. De trap is bedekt met een rood fluwelen kleed met gouden randjes. Ze loopt verder de trap af. De eetzaal is op de eerste verdieping. Als ze de eetzaal binnenkomt, kijkt haar moeder Jessica boos aan. 'Waarom ben je zo laat?' zegt ze streng. 'Ik was bezig,' zegt Jessica beleefd. 'Goed dan, je leraar komt je na het eten halen, begrepen?' 'Ja moeder.' Jessica wil eigenlijk naar buiten toe om naar de Ruiters te kijken. Aan de eettafel zitten 12 personen: Jessica, haar vader Mijne en moeder Sandra, haar tante Camille, de vierling Tom, Tim, Timo en Teun en

vier ridders. Aan de tafel stelt moeder Sandra een vraag aan Jessica die Jessica al kon verwachten vandaag. 'Heb je al gekozen welke opleiding je wil gaan doen?'

Ze is immers zestien jaar oud en dan moet een opleiding gekozen worden in Sproke. Jessica weet het antwoord al. 'Ik word Ruiter!' zegt ze vol vertrouwen.

Koningin Sandra kijkt vol afschuw en de ridders lijken geschokt. Maar koning Mijne kijkt trots naar zijn dochter, dat ze een gevaarlijke opleiding wil gaan doen, dat had hij niet verwacht. 'Dat kan ik niet toestaan!' zegt de koningin. 'Je weet wat jouw oom David overkomen is?' tante Camille barst in tranen uit. 'We willen niet dat je iets ergs gebeurt. Begrepen?' zegt ze met strenge toon.

'Dit is gemeen!' schreeuwt Jessica. 'Ik mag ook niets!' Ze staat op met zo veel woede dat de stoel omvalt. Een harde bons gaat door de eetzaal. Jessica rent naar buiten. Ze weet dat het geen zin meer heeft.

Jessica rent en rent. Onderweg kijken mensen haar raar aan. Ze zien niet dagelijks een prinses voorbij rennen met veel haast en ook nog eens zonder bewakers. Ze weten allemaal dat er gevaar dreigt in hun land. Nu het land Dak de macht heeft over de staat van Logu, hebben ze hun blik naar Sproke gericht. En vooral op de prinses. Waarom weet niemand.

Jessica weet dat ze dit niet mag, maar ze doet het wel. Na een uur lopen, rennen en weer lopen komt ze aan bij het huis van haar leraar. Hij is een oude man met een grijze

baard tot op zijn buik. Hij heeft een dikke buik. Ze noemt hem altijd opa. Omdat hij op haar echte opa lijkt. Ze heeft geen opa meer maar hij is net als haar opa. Hij kwam ook altijd naar haar toe als er iets was. Hij is haar enige echte vriend. Ze heeft ook Pepper, maar die is nog heel klein, die kan nog niet weg bij zijn moeder. Pepper is een draakje, een mini draakje.

Ze zet een stap op de veranda en opa komt al naar buiten. Toen hij Jessica buiten zag, zag hij dat er iets mis was. Tussen het zweet zag hij tranen bij Jess. 'Wat is er? Ga maar zitten.'

Zonder te vragen gaat opa in de kleine keuken een glas water halen. Als hij terug komt zit Jessica al op een houten stoel op de veranda. Opa zet het glas water op de houten tafel. 'Jess, wat is er aan de hand, vertel dan?' 'Nou,' zegt ze tussen het snikken door, 'ik mag geen Ruiter worden.'

'Wat!' dit kwam al uit zijn mond toen hij *geen Ruiter* hoorde. 'Maar het is je droom, je hebt er voor getraind. Nou ja, gekeken, dat is ook leren.' 'Dat is waar,' zegt Jess zachtjes. 'Kom naar binnen dan krijg je van mij lekkere kippensoep.' Jess knikt. Als je binnen komt zie je twee deuren. Achter de rechter deur is de slaapkamer van opa met een gewoon bed met mooie blauwe lakens. Als je rechtdoor loopt kom je bij de zitkamer uit. Er ligt een lang tapijt op de mooie houten vloer van de zitkamer. Opa zegt dat hij dit heeft gevonden bij een verlaten kasteel. Er staan ook twee rood fluwelen stoelen naast de haard. De keuken is naast de zitkamer. Het

is een kleine keuken met een tafel met houten krukjes. Het dak wordt gesteund door houten balken. Opa en Jess zitten op de rood fluwelen stoelen in de zitkamer met een kommetje warme kippensoep. 'Je vader zal zo wel komen,' zegt opa.

'Dat denk ik ook.'

En inderdaad. Haar vader kwam al snel en Jess begroet hem bij de veranda. Opa en koning Mijne gaan naar de zitkamer en gaan zitten in de twee stoelen naast de haard. Jess blijft buiten op de veranda en hoort haar vader en opa fluisteren. 'We moeten dit door laten gaan, besef ik vandaag,' fluistert vader. 'Die magische kracht heeft ze niet voor niets.'

'Ja maar je vrouw is juist het probleem. Ze wil niet dat ze Ruiter wordt,' zegt opa zacht. 'Een gevaarlijke opleiding,' zegt ze.

'Ja, maar ik weet niet hoe ik haar kan overtuigen. Ze weet niets van haar kracht,' fluistert vader.

'Ja, ja, ik weet het. Ik weet alles want IK ben DE RUITER!' 'Wacht, ik heb een idee,' zegt haar vader zacht. Jess heeft alles gehoord, ze is echt geschokt! Haar lieve opa DE RUITER! Heeft zij een magische kracht? En dat idee om haar moeder te overtuigen dan?

HOOFDSTUK 2
TOBIAS

HET IS STIL, doodstil zelfs. Het huis van Ketjap is in diepe rouw. Ze hadden de strijd van het land Dak tegen de staat van Logu gewonnen. Ook daar hebben ze nu de macht. Bij deze strijd is de vader van Ketjap omgekomen, koning van het land Dak. Al was de overwinning groot, het overlijden van zijn vader Arno was veel belangrijker.

'Hier,' dit woord onderbreekt de stilte in het huis. Het is Tobias de zoon van Ketjap.

'Hier wat?'

'Je hebt vandaag nog niets gedronken of gegeten,' zegt Tobias zacht tegen Ketjap. Tobias weet dat je niet mag beginnen met praten voordat de Generaal is begonnen met praten. Zo zijn de regels nou eenmaal in het land Dak.

'Dank je wel, zoon.' Wat overkomt me nou, denkt Tobias. Gewoon geen straf, dat is nieuw hier in huis. 'Nou, mijn zoon, ik zal je een geheim vertellen over het ontstaan van mijn wraaKKKKK!,' schreeuwt Ketjap. Op de K zet hij extra kracht. Tobias weet niet wat hij moet zeggen. 'Nou, ik vertel het je maar, omdat je zo aandringt,' zegt Ketjap.

‘Het begon toen mijn vader Arno ongeveer zo oud was als jij, Tobias en mijn opa toen nog koning van Dak was.’

‘Vader, wacht,’ zei Arno zonder te twijfelen.

‘Bemoei je er niet mee Arno,’ zei koning Berend van Dak.

‘Maar vader?’

‘Niks maar, ga naar je moeder Era, snel.’ Arno rende naar zijn moeder.

‘Wat denk je wel Arno, je moet je vader met rust laten.’ Arno werd stil en keek toe hoe zijn vader Berend de uitdaging aan nam. Om te vechten met zwaard tegen zwaard tegen koning Meindert van Sproke. Arno wist dat koning Meindert van Sproke een goede ridder was, van de les van oom Beran. ‘Ik kan je zo verslaan,’ siste koning Meindert tegen koning Berend. Koning Berend maakte een bovenwaartse beweging om koning Meindert van Sproke een tik op het hoofd te geven zodat hij bewusteloos zou vallen. Dat lukte niet, koning Meindert had het al in de gaten. Hij verdedigde zich door zijn schild omhoog te steken boven zijn hoofd. Hij was ten einde raad en had geen slimme oplossing meer. Maar hij kon wel iets verschrikkelijks doen en dat ging hij ook doen. Met een snelle zwaai boven zijn hoofd, stak hij zijn zwaard op en richtte het op koning Berend. Het schoot koning Berend van Dak al door het hoofd. Hij zal toch niet? Arno zag het ook. Hij sprong naar voren en rende en sprong tegelijkertijd om sneller te gaan. ‘Nee!’ riep Arno en iedereen keek op, ook de koningen die aan het vechten waren.

‘Wacht,’ hijgde koning Meindert van Sproke en nam het besluit. Nu zou hij het doen, iedereen was afgeleid. Hij hief het zwaard op. Nu! dacht hij en koning Berend keek verschrikt op. Een bliksemstraal schoot uit het zwaard. De bliksem wilde koning Berend raken, maar Arno sprong er net voor, voordat de straal de koning kon raken. Er klonk een harde echo door de vallei. Koning Berend van het land Dak ontfermde zich over Arno. ‘Wat heb je gedaan!’ schreeuwde hij. Iedereen kon hem horen. Koning Meindert van Sproke floot en daar kwam ze aan. Een zwart strijdpaard. Hij sprong op haar rug en galoppeerde weg. Weg van de vallei om nooit meer terug te komen. Maar er was nog meer gebeurd. De koning van Sproke had de kracht van Arno afgepakt en in de lucht van de vallei achtergelaten voor de Ruiters. Arno wist er zelf niets meer van toen hij bijgekomen was. Hij kon zich alleen herinneren dat hij voor zijn vader Berend was gesprongen. ‘Zoon, mijn lieve zoon,’ zei zijn vader.

Boven op een berg stonden zestig jonge Ruiters met hun paarden naast elkaar.

‘Wat koning Meindert heeft gedaan moet in de boeken geschreven worden,’ zei Joris vol bewondering.

‘Wat gebeurt hier nou, de koning heeft ons verraden,’ zei Scarlett geschrokken. De anderen knikten. Behalve de Generaal.

‘Je hebt niet gelijk Scarlett, hiermee kunnen we een leven redden.’

‘Het is toch fout wat hij deed,’ zei Brigitta.

‘Jawel hoor,’ zei de Generaal. ‘Maar de kracht hangt nu in de lucht, we moeten de kracht hebben voordat koning Berend het ontdekt.’

‘Hoezo als ik vragen mag,’ zei Joris voorzichtig.

‘Omdat wij de kracht moeten bewaren tot het echt nodig is.’

‘Hup, ga de kracht halen Brigitta.’ De Ruiter gaf het paard de sporen en ging in draf de heuvel af. Het verband om haar hoofd bonsde als een gek, ze had zichzelf ook in de strijd gegooid. Een uur geleden, ze had een pijl tegen haar hoofd gekregen. Een flinke tik. Ze pakte de pot die aan haar zadeltas hing. Die hebben Ruiters altijd bij zich, je weet maar nooit. Ze galoppeerde rond met de pot in haar hand. Niemand merkte dat de kracht in de pot verdween. Iedereen was druk bezig om een brancard te halen voor de jonge prins die met moeite overeind kwam. Uit de pot kwam een rode vloed. Het element vuur? dacht Brigitta. Hij komt toch uit het rijk Dak, dan moet hij eigenlijk bliksem als kracht hebben? Raar. Want Sproke heeft de kracht vuur, Logu heeft water, Yelgilla heeft wind en Bordon heeft aarde als kracht. Heel vreemd. Ze draafde de berg weer op en gaf de pot aan de Generaal van de Ruiters.

‘Maar vader, hoe weet u dat?’

‘Jongen, ik heb het in de grote bibliotheek gelezen.’ ‘Wilt u daarom wraak vader, omdat de koning van Sproke de kracht van opa heeft afgepakt?’ vroeg Tobias verbaasd. ‘Dat is toch niet zo erg vader?’

‘Dat weet ik ook wel Tobias, maar met de kracht van hem kon hij de oorlog overleven om zich zelf te genezen, snap je?’ zei Ketjap.

‘Ja vader.’ Maar waar is die grote bibliotheek dan? denkt Tobias.

